

Epolety – rekwizyt ze Szkoły Sztuk Pięknych

- Czas powstania pocz. XIX w. (?) lub czasy Królestwa Polskiego (1815–1832)
- Wymiary wysokość: 5 cm, długość: 26 cm, szerokość: 23,5 cm
- Numer inwentarzowy Rz A 125
- Muzeum [Muzeum Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie](#)
- Dostępność Sala Senacka, Gmach Główny ASP w Krakowie
- Tematy [wojna](#)
- Materiał [blacha mosiężna](#), [sznurek](#), [filc](#), [nić metalowa](#)
- Data pozyskania zachowane w ASP ze Szkoły Malarstwa Historycznego Jana Matejki
- Prawa do obiektu Muzeum Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualna Małopolska
- Tagi [domena publiczna](#), [Wirtualna Małopolska](#), [3D](#)

Epolety wykonane są z blaszanych foli i ozdobione trzema gwiazdami i zwisającymi frędzlami. Najprawdopodobniej są to naramienniki oficera armii Królestwa Kongresowego (1815–1832). Epolety (fr. *épaulette*), nazywane też szlifami lub szlufami (niem. *die Schleife*), służyły pierwotnie do osłony ramienia przed cięciem. W późniejszym czasie były przede wszystkim oznaczeniem stopnia oficerskiego.

Oficerowie nosili naramienniki kruszcowe, a szeregowi i podoficerowie – sukienne lub metalowe. Epolety często zdobione były frędzlami. W Królestwie Polskim (1815–1832) roku 1815 trzy gwiazdki zdobiły epolety generałów, natomiast po roku 1827 – poruczników. Prezentowane epolety były używane jako rekwizyty w matejkowskiej szkole malarstwa historycznego w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie.

Opracowanie: Adam Spodaryk (Redakcja WMM),

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl/).